

РЕШЕНИЕ

№ 1799

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **11185** по описа за **2020** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 13.10.2020г. по н.а.х.д. № 4764/2020г. Софийският районен съд (СРС), Наказателно отделение, 7 състав, е потвърдил наказателно постановление № Р – 10 - 118 от 09.03.2020г., издадено от заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”.

Срещу решението е подадена касационна жалба от [фирма], което счита решението за неправилно и необосновано. В жалбата са изложени подробни съображения, че датата на извършване на нарушението не е 13.08.2019г., както е посочено в НП, а 29.07.2019г., когато е депозирана в КФН поканата за общото събрание и спрямо която дата АУАН се явява съставен след тримесечния срок по ЗАНН по чл.34 от ЗАНН. Твърди се, че районният съд не е дал отговор на направените с жалбата до него възражения и фактическата обстановка не е изяснена коректно. Поддържа се, че дружеството е спазило изискването на закона за публикуване на покана в определения от закона срок. Развива доводи, че са налице основания за приложението на чл.28 от ЗАНН. Иска решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се да се отмени НП. В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Представя писмени

бележки. Претендира разноски.

Ответникът - Комисията за финансов надзор (КФН), чрез юрк. Г., изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли тя да бъде оставена без уважение, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП прокурор Ю. дава заключение, че жалбата е неоснователна. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, I-ви касационен състав, след като се запозна с жалбата и обсъди представените доказателства, след съвещание установи следното: Жалбата е допустима - подадена е в срок, от надлежна страна срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С процесното НП № Р – 10 - 118 от 09.03.2020г., на основание чл. 221, ал. 8, т. 2, предл. второ от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл. 115, ал.5, изр. първо, хипотеза първа вр. ал.2, т.1,2,3,4,5,6,7 и 9 от ЗППЦК – за това, че не е изпълнило задължението си в срок 30 дни преди откриването на общото събрание да изпрати на КФН покана със съдържание по чл.115, ал.2 ЗППЦК.

За да потвърди НП, СРС е извършил пълна и всеобхватна служебна проверка на законосъобразността на санкционния акт, в резултат на която е установил, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл.34 от ЗАНН, съдържат необходимите реквизити, описанието на нарушението е точно и съответства на дадената му правна квалификация, а в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Формирал е извод, че законосъобразно е ангажирана отговорността на дружеството, тъй като извършването на нарушението е установено по безспорен начин и санкцията е правилно определена в минимален размер, като не са налице основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Тези изводи на районния съд се споделят изцяло от настоящия касационен състав.

Съгласно чл.115, ал.4 от ЗППЦК дружеството е длъжно да обяви поканата по ал. 2 в търговския регистър и да я оповести при условията и по реда на чл. 100т, ал. 1 и 3 най-малко 30 дни преди откриването на общото събрание на акционерите, а алинея 5 изисква в същия срок поканата да бъде изпратена в КФН. Съгласно чл.115, ал.2, освен информацията по чл. 223, ал. 4 от Търговския закон поканата за общото събрание трябва да включва и изрично посочената в 9 точки информация. В случая касаторът е оповестил и изпратил в КФН поканата за насроченото за 09.09.2019г. общо събрание, но поканата не е съдържала изискуемата според чл.115, ал.2 информация, с изключение на тази по т.8.

Неоснователни са оплакванията на касатора, че съдът не е дал отговор на направените с жалбата възражения. Конкретно относно датата на извършване на нарушението съдът е формирал обосноваан извод, че това е именно посочената в НП дата 13.08.2019г., което е първата дата, следваща последния възможен ден за публикуване на покана със съдържанието по чл.115, ал.2 в срока по ал.4 преди датата на общото събрание. Този извод на районния съд се основава на подробен анализ на приложимите разпоредби и естеството на нарушението, за което дружеството е санкционирано. Както правилно е посочил съдът, с изпращането и получаването в КФН на поканата за общото събрание чрез единния електронен регистър на 29.07.2019г. дружеството е спазило срока по чл. 115, ал.4, респ. ал.5 от ЗППЦК, но за да е изпълнило задължението си по чл.115, ал.5, изр. първо от ЗППЦК следва

поканата не само да е изпратена, но и да има предвиденото съдържание. Тъй като в случая в поканата липсва почти цялото задължително съдържание, този пропуск и неизпълнението на задължението е можело да се преодолее, ако е била изпратена нова покана с изискуемите данни до изтичането на срока по чл.115, ал.4 ЗППЦК, което обаче не е сторено. С оглед на това АУАН датата на извършване на нарушението е посочената в АУАН и в НП, а възражението, че административнонаказателното производство е било незаконосъобразно образувано след тримесечния срок по чл.34, ал. 1 от ЗАНН, е неоснователно.

Не са налице и основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН. Случаят не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с другите случаи на нарушения от същия вид, а предвид обстоятелството, че поканата за общото събрание е съдържала само един вид от общо деветте предвидени в чл.115, ал.2 ЗППЦК категории данни е достатъчно основание да се изключи възможността случаят да се счете за маловажен.

Предвид изложеното и с оглед наведените касационни основания, както и предвид обхвата на длъжимата от касационната инстанция проверка, настоящият състав намира решението на районния съд за правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответната страна разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.10.2020г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 7 състав, по н.а.х.д. № 4764/2020г.

ОСЪЖДА „ФАР“ АД“ да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: